

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv Theologi, De Virtute Sev
Energia, & admirandis Sacrosanctæ Missæ effectibus,
Libri Duo**

Pinelli, Luca

Coloniæ, Anno M.D.CVIII.

XIII. Quomodo se præparare debeat Sacerdos ad celebrandam Missam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46295](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46295)

Hic occurrit dubium: An videlicet, si haberi maior Hostia non possit, Hostia aliqua ex minoribus ad celebrandam Missam adhiberi possit? Respondeo, in secreto id fieri posse, maiori Hostia deficiente, cum in contrarium nullum præceptum aut Canon reperiatur: unde præsumendum est, gratius esse Deo celebrare adhibita Hostia minori, quam prorsus non celebrare, etiamsi id fiat die non festa. Dico præterea, si periculum non sit de scandalo, etiam publicè Missam dici posse adhibita Hostia minore, propter rationes iam commemoratas.

Quomodo se preparare debeat Sacerdos ad celebrandam Missam.

CAP. XIII.

Primò necessariū est, vt Sacerdos accedat ad celebrandā Missā citra peccati mortalis conscientia. Si verò mortalis sibi criminis cōsciū sit, iubet Cōc. Trid. sess. 13. cap. 7. eum confiteri, et si sibi ipsi videatur esse contritus. Quòd si tamen ex vrgente aliqua causa Missa celebranda sit, non suppetente occa-

sione confitēdi, doleat de peccatis cum
firmo proposito se emendandi; ac post
dictam Missam ilicò confiteatur, vt S.
Concilij præcepto satisfaciat.

Obseruent hīc Confessarij: Quòd si
Sacerdotes Missam dicturi ad Cōfessio-
nem accedant, qui nocte præcedēte car-
naliter peccauerunt, his Missæ celebra-
tionem in aliam diem differre iubeant,
non obstante quòd cum dolore debito
sint confessi, ac etiam acceperint Ab-
solutioem, nisi graui aliqua necessita-
te urgente. Si enim his, qui præcedente
noctē citra peccatum pollutionem no-
cturnam passi sunt, vt Communionem
in alium diem differant, suaderi solet
propter Sacramenti reuerentiam, nisi
vel necessitas, vel pietas cōtrarium sua-
deat; multò magis id fieri debet in his,
qui voluntariè peccauerunt, & quidem
maximè, si in eadem peccata relabi sub-
inde consueuerunt.

Secundò necesse est, vt Sacerdos ab-
solutè ieiunus sit à tempore mediæ no-
ctis præcedentis, adeo, vt si quis in pri-
ma vel secunda Missa Natiuitatis Do-
mini purificationem sumpserit aut ab-
lucio

lutione
quent
præter
iunus,
iam &

Nihil 7

Tert
ro requ
nullum

rentia
Hinc ef
lebranc

bo cadu
tes, Cap
Similit

de vom
pam m
so vel f
si nimic

blicè qu
betur, r
Quart

tas cele
miter r
manæ.
Christi
cellent

lutionem, citra mortale peccatum sequentem Missam celebrare non possit, præterquam quòd qui celebrat non ieiunus, secundùm Canones deponi etiam & excommunicari debeat, Cap. *Nihil* 7. q. 1.

Tertio, talis in Sacerdote celebraturo requiritur dispositio, vt periculum nullum subsit de committenda irreuerentia, aut de Missa non perficienda. Hinc est, quòd per Canones à Missa celebranda prohibeantur Sacerdotes, morbo caduco vel capitis vertigine laborantes, Cap. *Communiter*, 14. dist. & 2. q. 7. Similiter dicendum est, si periculum sit de vomitu. Quòd si verò Sacerdos quispian morbo aliquo laboret contagioso vel formidabili, qualis est lepra, vel si nimio præpediatur timore, tum publicè quidem celebrare Missam prohibetur, non autem in secreto.

Quarto, requiritur intentio & voluntas celebrandi modo debito, & conformiter ritibus Ecclesiæ Catholicæ Romanæ. Quinto, cum nihil in Ecclesia Christi Sacrificio Missæ maius sit ac excellentius, æquissimum etiam, vt ante-

quam Missam incipiat Sacerdos, se pia aliqua oratione ad illam disponat, & ad deuotionem excitet. Ideoque, quamquam nullum exstet præceptum, quo sub poena peccati mortalis ad dicendas præces aliquas adstringatur, rectissime tamen fecerit, si orationes illas in hunc finem in principio Missalis appositas, recitauerit. Non autem peccabit, si his, (citra contemptum tamen & ob aliquam causam) omissis, alias recitare maluerit.

Quod ad Officiū attinet, dubium hic occurrit, an prius Matutinas recitare teneatur Sacerdos, quam celebret Missam? Multi sunt, qui putant mortaliter peccare, si quis ante recitatas Matutinas Missam dicat. In his est Verneccensis, Paludanus, S. Antoninus, Gabriel, Canus, Angelus, Armilla, Nauarrus, Francolinus, & alij: qui omnes hac nituntur ratione, quod qui secus faciunt, contra communem Ecclesiæ consuetudinem peccant, quæ per modum legis obligat, & quidem in re graui, qualis hæc est, sub poenâ peccati mortalis. Aliorum hæc est sententia. Si nimirum

rum

rum dic
tinas p
sam, nu
fiat sine
se venia
in 4. dis
pariter
Missæ t.
nue Sua
est; qu
ptum,
timorta
xat repe
citatis M
cipitur
commu
& expe
tur, an
recitan
præcep
Dein
est disp
necessa
dici M
iam Ma
ieiunus
test; qui

rum dicatur Missa ante recitatas Matutinas propter legitimam aliquam causam, nullum esse peccatum; si verò id fiat sine causa, peccatum duntaxat esse veniale. In hac sententia est Soto in 4. distinct. 13. qu. 2. art. 2. ad quam pariter inclinare videtur Sylvester v. Missa 1. quæst. 6. & tuetur illam strenuè Suarez disp. 82. sect. 1. Ratio hæc est; quia ea de re nullum extat præceptum, quod obligat sub pœna peccati mortalis. In Rubricis Missæ duntaxat reperitur, Missam dicendam esse recitatis Matutinis; verùm nihil ibi præcipitur, sed declaratur tantùm, quid communiter à Sacerdotibus fieri soleat & expediat. Similiter in Missali dicitur, ante Missam orationes aliquas esse recitandas; at consilium illud est, non præceptum.

Deinde, recitatio Matutinarum non est dispositio ad celebrandam Missam necessario requisita, alioquin enim dici Missa non posset, nisi recitatis iam Matutinis, quemadmodum si quis ieiunus non sit, Missam dicere non potest; quia scilicet tale ieiunium dispo-

fitio necessaria fit ad Missam, quod falsum est, cum ex communi omnium sententia, Sacerdoti, qui ob cerebri debilitatem Officium recitare nequit, concedatur nihilominus Missam celebrare. Ad id, quod de consuetudine obijcitur, respondetur, tum demum consuetudinem per modum legis obligare, cum per se & immediatè obseruationem alicuius rei intendit introducere. Iam verò hic ordo, recitandi videlicet Matutinas ante Missam, non immediatè à consuetudine, sed ex vtriusque actionis conditione profuxit. Matutinarum enim recitatio, est Officium nocturnum, atque ordinariè fit de nocte: Missa verò diurna est actio, & celebratur de die. Hinc est, quòd Missa post recitatas Matutinas celebretur.

Verum, vt demus hunc ordinem recitandi Matutinas ante Missam per consuetudinem esse introductum, dico tamen eum transgredi non esse peccatum mortale, quia res est exigui momenti, quippe qua neque cultus diuinus, neque Sacramenti reuerentia vlllo modo imminuitur, neque ex ea nascitur vllum

scand

scandalum; loquimur enim de ijs Matutinis, non quæ in Choro, sed priuatim recitantur. Ergo nõ est peccatum mortale. Præterea Matutinæ maioré habent connexionem ordinis cum alijs Horis Canonicis, quàm cum Missa, cum quibus vnum Officium constituunt; at cū Missa non vnã eandemque rem constituunt, quia duæ sunt diuersæ actiones. Iam si Vesperas legere prius quàm Matutinas non est peccatum mortale, vt omnes affirmant; multò minus peccatum erit mortale, prius Missam dicere, quàm Matutinas.

Demum totum Officium recitare ante Missam, etiam est contra communem consuetudinem Ecclesiæ: & tamen non ideo erit peccatum mortale, si id fiat ob causam aliquam; imò ne veniale quidem peccatum. Idem affirmo de Matutinis.

Totum hoc intelligo de Matutinis priuatim recitandis, & extra Chorum. Si enim loquamur de Choro, dico Summum Sacrum citra graue peccatum celebrari nõ posse ante dictas Matutinas. Ordo enim Ecclesiæ requirit, vt tam

Horæ Canonice in Choro, quàm Missa
solemnis suo quæque tempore perfici-
antur, id est, post cataram Primam. Un-
de eiusmodi Ordinem disturbare & in-
terrumpere, res est magni momenti; ut-
pote qua turbaretur cultus diuinus,
turbaretur Ecclesiæ regimen, & genera-
retur scandalum in populo, si talia fiant
citra causam grauem ac euidentem. Est
enim Officium publicum, ad commune
bonum institutum.

*De Vestibus sacris, quibus vtuntur Sacer-
dotes Missam celebrantes, & de
earum significatione.*

CAP. XIV.

SEx enumerantur propriè Vestiūge-
nera, quibus Sacerdotes ad celebrā-
dam Missam ornantur ac vestiuntur:
*Amictus, scilicet, Alba, Cingulum, Mani-
pulus, Stola, & Planeta. Superpelliceum*
ideo non pono, quòd non benedicatur,
neque omnes illud in celebranda Missa
vsurpēt. Hæ vestes ab Ecclesia ordinatæ
sunt principaliter ad decorem & orna-
tum Sacerdotis, in Altari diuinum Mis-
sæ Sacrificium offerentis: quanquam il-
larum

larum
signifi
ac Ver
semel
in ord
præfer

Qu
Amictu
lib. de
triarch
designa
debet,
do; vno
orat, c
galeam
Diabol
salutis
Thessa
fidei, &
Dicit p
2. de Sa
quæ si
fundit
re, id e
re, ad
bonis

Alba